

дарение на откритията си, направени презъ него време, макаръ и не публикувани, и оригиналността на неговитѣ възгледи по разни научни въпроси, той започва да придобива известностъ въ учения миръ.

До 25 годишната си възраст Галилей не е публикувалъ нищо отъ своитѣ работи.

По една случайностъ, презъ това време попада въ ржцетѣ на известния тогава ученъ *Гвидо Убальди* маркизъ дель Монте, единъ ржкописъ на Галилея — за изнамѣренитѣ отъ него хидростатични везни. Въ този ржкописъ, между другото, Галилей обяснявалъ начина, чрезъ който Архимедъ опредѣлилъ количеството злато, откраднато отъ златаря, комуто било възложено да приготви известната корона за сиракузкия царь Херонъ, образувана отъ сплавъ злато и сребро.

Убальди веднага открилъ, по този ржкописъ, признаци на проявенъ талантъ. Той пожелалъ да се запознае лично съ Галилея. Отъ това запознаване се създаватъ трайни приятелски връзки. Възхитенъ отъ Галилея, Убальди заявявалъ, че „следъ смъртта на великия сиракузки геометъръ, свѣтътъ още не е виждалъ такъвъ гений, като Галилея“, наричайки го „Архимедъ на новото време“.

* * *

Въ 1587 г. на великия херцогски престолъ въ Флоренция се качва *Фернандо Медичи*, който покровителствувалъ науката и изкуството. Галилей билъ известенъ на херцога *Фернандо*, като човѣкъ съ забележителни способности и познания по математичнитѣ науки. Въ 1588 г. Гвидо Убальди се обърналъ къмъ него съ молба, да назначи Галилея за професоръ въ единъ отъ университетитѣ на Тоскана. Фернандо изпълнилъ молбата на маркиза, и назначилъ Галилея за професоръ по математика, отначало въ гр. Болня, а наскоро следъ това и въ Пиза, въ този сщия университетъ, който той, три години по-рано, билъ принуденъ да напустне, поради липса на срѣдства. Тогава той е билъ на 25 години.